

opusdei.org

Život Panny Marie (VI): Návštěva u svaté Alžběty

Mariánský rok v Opus Dei pokračuje šestou částí návštěvou Panny u své sestřenice.

23.09.2010

Alžběta, kterou považovali za neplodnou, bude matkou. Maria se to dozvěděla od Gabriela poslaného Bohem. V těch dnech se vydala do hor a spěchala do jednoho judského města v horách (Lk 1,39).

Nepozastavuje se nad touto nezvyklou událostí, ani se nevydává na cestu proto, aby si sama ověřila, co jí anděl sdělil. Maria, pokorná a naplněná láskou - láskou, která ji nutí se starat více o svou starou sestřenici než o sebe - jde k Alžbětě, protože v nebeském poselství zahlédla tajemný vztah mezi Alžbětíným synem a Synem, kterého nosí ve svém lůně.

Cesta z Nazareta do Ain Karin, malého městečka v judských horách, které tradice označuje jako místo pobytu Zachariáše a Alžběty, je dlouhá téměř sto čtyřicet kilometrů. Cestu pravděpodobně organizoval Josef. Snažil se najít karavanu, ve které by mohla Panna cestovat bezpečně, a možná on sám ji doprovázel přinejmenším až do Jeruzaléma. Někteří badatelé si myslí, že s ní šel dokonce až do Ain Karin, který je od hlavního města něco přes sedm kilometrů, i když se

vrátil hned do Nazareta, kde měl svou práci.

Maria vešla do Zachariášova domu a pozdravila Alžbětu (Lk 1,40). Některé místní tradice tvrdí, že k setkání sestřenic nedošlo v samotném městě, ale ve venkovském domě, kde se Alžběta, jak říká posvátný text, skrývala po pět měsíců (viz Lk 1,24). Chtěla se tak vyhnout zvědavým pohledům sousedů a příbuzných a také aby pozdvihla svou duši v díkůvzdání Bohu, který ji dal tak velké dobrodiní.

Obyčejně se zdraví člověk, který přichází unaven cestou, ale tentokrát je to Maria, která zdraví Alžbětu. Objímá ji, blahopřeje jí a slibuje jí, že bude po jejím boku. S ní vstupuje to tohoto domu milost Páně, protože Bůh ji učinil svou prostřednicí. Její příchod způsobil duchovní revoluci. Jak vypráví svatý Lukáš, jakmile Alžběta uslyšela Mariin pozdrav, dítě

se radostně pohnulo v jejím lůně.
Alžběta byla naplněna Duchem
svatým. (Lk 1,41)

Maria s sebou přinesla tři dobrodiní
(viz Lk 1,42-45). Předně naplnila
tento dům slávou: Jak jsem si
zasloužila, že matka mého Pána
přišla ke mně? Jestliže návštěva
nějaké osobnosti je k poctě toho, kdo
ji hostí, co by se muselo říci o poctě
toho, kdo přijme jednorozeného
Syna, který se stal člověkem v lůně
Panny Marie? Jan Křtitel, ještě
nenarozen, se okamžitě pohnul a
radostně zajásal. Byl posvěcen
přítomností Ježíše Krista. A Alžběta,
osvícená Božím Duchem, zvolala
prorockým hlasem: Vždyť jakmile
zazněl tvůj pozdrav v mých uších,
dítě se živě a radostně pohnulo v
mém lůně. Blahoslavená, která jsi
uvěřila, že se splní to, co ti bylo
řečeno od Pána!

Panna přišla sloužit a zjišťuje, že ji velebí, chválí a prohlašují ji Matkou Mesiáše, Matkou Boží. Maria ví, že taková je skutečnost, ale všechno to připisuje Pánu, neboť shlédl na svou nepatrnou služebnici. Od této chvíle mě budou blahoslavít všechna pokolení, že mi učinil veliké věci ten, který je mocný. Jeho jméno je svaté. (Lk 1,48-49)

V Magnifikatě, písni utkané Pannou Marií a inspirované Duchem svatým, se slovy Starého zákona vykresluje Mariina duše. Je to zpěv o Božím milosrdenství, o jeho velikosti a všemohoucnosti, ale též se zde projevuje pokora Panny Marie. Aniž bych já cokoliv učinila, řekne Maria, Pán chtěl, aby se ve mně splnilo to, co oznámil našim předkům, Abrahámovi a jeho potomkům navěky. Má duše velebí Hospodina, ne že by moje duše byla výjimečná, ale proto, že ji Pán takovou učinil.

Maria je pokorná: služebnice Páně a lidí. Zůstává tři měsíce u Alžběty, dokud se Jan nenarodí. A svou přítomností naplní milostí i Zachariáše, který ústy i jazykem znovu uvolněnými pronese tento chvalozpěv: Pochválen buď Hospodin, Bůh Izraele, neboť navštívil a vykoupil svůj lid (Lk 1,68).

J. A. Loarte

HLAS MAGISTERIA

Magnifikat je zpěv, jenž jako filigrán odhaluje spiritualitu biblických anawim – věřících, kteří se považovali za „chudé“ nejen v tom, že odmítali jakékoliv uctívání bohatství a moci, nýbrž také v hluboké pokoře srdce, zbaveného pokušení pýchy a otevřeného pro vpád spásonosné Boží milosti. Vždyť celé Magnifikat je prostoupeno touto „pokorou“, řecky tapeinosis, jež označuje stav konkrétní pokory a chudoby.

V první části mariánského chvalozpěvu (srov. Lk 1,46-50) se ozývá hlas sólisty nesoucí se k nebi, aby dospěl k Pánu. Všimněme si, že neustále zaznívá v první osobě: „Má duše... můj duch... v mém spasiteli... mě budou blahoslavít... že učinil veliké věci.“ Duší modlitby je tudíž oslava Boží milosti, která vstoupila do srdce a do existence Marie a učinila ji Matkou Páně. Vnitřní strukturu jejího modlitebního zpěvu tedy tvoří chvála, díkuvzdání, vděčná radost. Ale toto osobní svědectví není osamělé, intimní, protože Panna Maria si je vědoma toho, že vzhledem k lidstvu musí dostat svému poslání a její životní osud je součástí dějin spásy: „...a jeho milosrdenství trvá od pokolení do pokolení k těm, kdo se ho bojí“ (v. 50).

A zde se začíná rozvíjet druhý díl, básnická a duchovní část Magnifikatu (srov. v. 51-55). Má

sborovější ráz, jako by se k Mariinu hlasu přidalo celé společenství věřících, kteří oslavují překvapivě Boží záměry. V řeckém originálu Lukášova evangelia máme sedm sloves v aoristu označujících stejný počet činů, jež Pán stále koná v dějinách: „Mocně zasáhl... rozptýlil pyšné... mocné sesadil z trůnu... ponížené povýšil... hladové nasýtil dobrými věcmi... bohaté propustil s prázdnou... ujal se Izraele“. V tomto sedmislabičném verši Božích děl je zřejmý „styl“, jímž Pán dějin motivuje své jednání: staví se po bok těch posledních. Jeho plán je často skrytý pod pozemskou clonou lidských událostí, v nichž vítězí „pyšní, mocní a bohatí“. A přesto jeho tajná síla směřuje k tomu, aby se nakonec projevila, aby ukázala, kdo jsou ti praví Bohem vyvolení: „ti, kdo se ho bojí“, věrní jeho slovu; „pokorní, hladoví, Izrael jeho služebník“ neboli společenství Božího lidu, které jako Maria tvoří ti,

jež jsou „chudí“, čistí, prostého srdce. A toto „malé stádce je vyzýváno, aby se nebálo Otce, kterému se zalíbilo dát mu své království (srov. Lk 12,32).

Přijměme tedy vybídnutí, s nímž se na nás obrací sv. Ambrož ve svém komentáři textu Magnifikat: Ať je v každém Mariina duše, aby velebila Pána, ať je v každém Mariin duch, aby jásal v Bohu; je-li podle těla pouze jedna Kristova matka, podle víry všechny duše plodí Krista; každá totiž přijímá do sebe Boží Slovo... Mariina duše velebí Pána a její duch jása v Bohu, protože zasvěcená duší i duchem Otci a Synu, adoruje se zbožnou láskou jediného Boha, od něhož všechno pochází, a jediného Pána, díky němuž existují všechny věci“ (Výklad evangelia podle svatého Lukáše, 2,26-27)

Benedikt XVI., Přednáška na generální audienci, 15. 2. 2006

.....

pdf | dokument generován automaticky
z <https://opusdei.org/cs-cz/article/zivot-panny-marie-vi-navsteva-u-svate-alzbety/> (20.03.2026)